

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: F. A. Bodenheimer, J. B. H. Coenen, D. de Jongh Wz.,
A. C. A. Plasschaert, C. E. van der Stok, Th. F. Vreede.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Hollandsche studenten te Zürich.

In een vergadering der Ned. Stud. Vereenig. „Hollandia” te Zürich werd, naar aanleiding van het artikel in het S.-W. van 20 Februari getiteld Hollandsche studenten aan Buitenlandsche Hoogescholen, besloten, in verbinding te treden met de Delftsche collega's.

Een correspondent, met name de heer Leonard Kooyker, werd aangesteld en reeds heeft hij beloofd spoedig eens iets van zich te laten hooren.

Me dunkt, het zal hier niet aan belangstelling ontbreken, wat aangaat de omgeving en de omstandigheden, waaronder een student te Zürich verkeert, te meer daar verscheidene uit ons midden na volbrachte studie hier, hun kennis te Zürich trachten te volmaken.

We zijn de heer Kooyker dankbaar voor zijn aanbod, en verzekeren hem dat we met zeer veel belangstelling iets aangaande onze landgenooten in Zürich zouden willen weten.

Red.

Aan Delft.

Laat mij u zeggen, mijne heeren, dat er een tijd geweest is, waarin men meende, dat de jeugd draagster van idealen en stuwkracht naar den vooruitgang was — een tijd, waarin de jongeren geestdrift en geloof in zich droegen, waarvan het vuur in staat was, het ijs van hun egoïsme te doen smelten, en in hen de kracht te vormen, om daden van mannen te volbrengen.

Laat mij u, als mijne overtuiging, mededeelen, dat de tijden, waarin men de jeugd mocht beschouwen als de hoop des vaderlands, niet tot het rijk der fabelen behooren.

Het is noodig, dit te zeggen, omdat andere meeningen daarover zullen gaan heerschen, en nieuwe denkbeelden over de taak der jeugd de oude zullen gaan verdringen. En het zal de kennis der feiten zijn, welke die nieuwe meeningen zal bevestigen.

De dusgenaamde „daad” van den eersten vertegenwoordiger van u, die heet de eerste vertegenwoordigers van het beste deel der Nederlandsche jeugd, was niet de daad van een man — ja, zij was in 't geheel geen daad: zij was een „teeken des tijds”, waarvan de waarde op zeer duidelijke wijze in het hoofdartikel van het blad van 15 Mei werd geteekend. Ik vrees, dat er veel waar is van wat de schrijver van dat artikel beweert: „dat men eene corporatie vaak beoordeelen kan naar de mannen, die zij aan haar spits stelt” maar een beteren maatstaf voor die beoordeeling vindt de outsider in de uitingen van die leden der corporatie, die meenen, er denkbeelden op na te houden, waard om door druk publiek te worden gemaakt.

Die maatstaf is dáárom beter, omdat degenen, die zich door middel van de pers uiten, waarschijnlijk personen zullen zijn, die zich min of meer boven 't gewone peil verheffen, terwijl zij optreden als vertegenwoordigers van bepaalde richtingen, die ontstaan zijn in het ideeën-leven van den kring, waarin zij zich bewegen — zoodat daaruit

duis meer omtrent dat leven mag besloten worden. En naar dien maatstaf is voor den outsider het peil van het Delftsch studentendom in den laatsten tijd aanmerkelijk gedaald — en, ware het niet, dat ik de wet van actie en reactie ook op de schommelingen in dat peil van toepassing acht, ik zoude vreezen het binnen korten tijd het absolute nulpunt te zien bereiken.

De uitingen, die ik op het oog heb, zijn die in het Studenten-Weekblad, en wel bepaaldelijk die, welke als resultaat van ideeënbeveeg in uwe corporatie beschouwd mogen worden, want de enkele zuiver persoonlijke uitingen van den laatsten tijd geven mij meer eene hooge waardeering van des schrijvers talent dan een inzicht in het leven van Delft's studentenmaatschappij.

En dan treft mij een toenemende lusteloosheid en vlakheid — en ook een toenemend gebrek aan toewijding en aan ernst. Men mocht verwachten, dat het bewegen in de groote maatschappij in die der studenten zich herhalen zouden, maar intensiever, met meer duidelijkheid en klem en ook met meer eerlijkheid van overtuiging en zegging, waar de jongeren en „ontwikkelden” zijn, die den strijd voeren, niet om hun persoonlijk belang, maar uit kracht van hun geweten. En het is nog niet lang geleden, dat dit het geval was — nog niet lang geleden was er in Delft een mooie, geestdriftige strijd van zich baan brekende ideeën — aan verschillende zijden tenminste met toewijding gevoerd — een strijd, waarbij krachtige figuren te voorschijn traden, — waaruit bleek, dat er geestdrift en jeugd in Delft was.

Die geestdrift is eruit — Delft slaapt — en de pogingen, om het op te wekken zijn even vergeefs als zij onbeduidend zijn.

Er was een tijd, dat de sociaal-democratie in Delft opkwam, dat een luide juichtoon van een nieuwe levensbeschouwing de geesten opwekte, dat hare vertegenwoordigers met al hun ernst, toewijding en kracht zich wijdden aan hare verkondiging en aan de studie harer wetenschap.

Nu schrijft de heer Bannet een aaneenschakeling van krantenberichtjes, om aan te toonen, hoe verdorven de burgerlijke pers en burgerlijke partijen toch zijn, benevens, dat hij een getrouw lezer van „het Volk” is.

Er was een tijd, (maar hij ligt vrij ver weg), dat in Delft de moraal gold om de moraal — dat iets laag of gemeen was, omdat het als laag of gemeen gevoeld werd.

Thans schrijft de heer Coenen een artikeltje, waarin hij, op grond van verschillende citaten, aan de hand van een Leidsch student, beweert, dat er tweërlei moraal behoort te bestaan, en dat we op verstandelijke en redelijke gronden de prostitutie niet behooren te verachten, terwijl gezegd Leidsch student van oordeel is, dat we dat op diezelfde gronden wel behooren te doen.

Er was een tijd, dat er in Delft iets gevoeld werd voor de poësie der ongebondenheid, dat er gevoel van eigenwaarde was, van te staan boven en buiten 't omringend proletendom.

Nu — zullen de maskerades democratisch worden en goedkoop, zie je — en alleen voor plezier van de reunisten. De hoofdscheid van den patriciër is ijdelheid van den kruidenier geworden.

Er was ook een tijd, dat men in Delft liberaal was: dat men iedere opvatting om haar zelve respecteerde, dat de persoonlijke vrijheid het onaantastbaar heiligdom was, dat

de meening gold, dat de richting van de vooruitgang aan de natuur te bepalen moest worden overgelaten.

Nu „acht de heer C. Lely het onverstandig, om aan de (op zich zelf goede) drankbestrijding mede te werken, omdat daardoor wel eens sociaal-democraten konden gevormd worden” — en nu — wil de heer A. S. C. Stoop „het Volk” van de leestafel weren. De vrije zin van den „vrijen Nederlander” is ontaard tot de dompzicht van den censor.

Er was een tijd, dat het Studenten Weekblad getuigde van toewijding en van ernstig willen, dat het getuigde een krachtig voelen, van jeugd en geestdrift.

Ook die tijd, mijne heeren, schijnt voorbij.

De Studenten Weekbladen van den laatsten tijd getuigden van slapte — van volschrijverij. Dun was hun formaat, dun hun inhoud — vooral hun argumentatie. Waar is het logische, streng redeneerende, wiskundige Delft, dat zijn conclusiën wist te steunen en zeker te maken door een deugdelijke reeks van argumenten, op elkaar volgende als zoovele schakels eener sluitrede, waar is de krachtige geest, die in zich de grondstellingen vond, waarop hij zijn redeneering veilig kan en mocht bouwen.

Er is slapte gekomen voor toewijding, halfheid voor overtuiging, slordige afwerking voor ernst en praatjes voor studie — er is verval in Delft. Zou het machteloosheid, moedeloosheid zijn? Zou het zijn het buigen voor den komenden storm — onafwijsbaar, onweerstaanbaar — het buigen van hem, die, met meer bewustheid dan zijne omgeving, de ijdelheid van verzet inziet? Of zou het zijn nog de reactie, de kalmte na het onweer, maar ook de stilte, die den nieuwen storm voorafgaat. Laat ons hopen het laatste.

Mijne heeren — ik hoop, dat de vacantie u veel goed zal doen, en veel zal doen leeren: ik hoop, dat de wind van de zee en de zon van de weiden in u den frisschen geest zullen doen herleven, dat de jeugd de plaats herneme, die haar toekomt.

Ook hoop ik, dat een massa praktische kennis in de vacantie uw deel deel moge worden.

S. H. STOFFEL.

De balans van het Corps.

In zijn artikel in het Studenten Weekblad van 24 April 1902 komt de heer J. J. van Leeuwen, na een globale berekening van de inkomsten en uitgaven van het Corps, tot de conclusie dat een contributieverlaging zeer wel mogelijk is. Om deze zaak eens grondiger te onderzoeken lijkt het mij het beste en het eenvoudigste om eens na te gaan welke uitgaven in de laatste jaren door het Corps gedaan zijn, te zien welke dier uitgaven elk jaar terugkomen, m. a. w. de uitgaven te splitsen in gewone en buitengewone en daarmee de inkomsten, die vrijwel constant blijven, te vergelijken. Vooral die laatste uitgaven, de buitengewone, zijn echter zeer lastig te bepalen, omdat die sterk onderhevig zijn aan wisseling, en men dus een vrij groote speling moet aannemen tusschen uitgaven en inkomsten, om in een onvooroordeelbaar jaar niet gedwongen te zijn een hoofdelijke omslag te heffen, iets wat m. i. zooveel mogelijk vermeden moet worden.

Stel het aantal corpsleden op 500, waaronder ongeveer 350 eerste, tweede en derde jaars, dan is de totale som, die ieder jaar geïnd wordt $350 \times f15 + 150 \times f10$ omdat de vierde en oudere jaars maar $f10$ contributie hoeven te betalen.

We hebben dus in 't geheel ieder jaar over een bedrag van $f6750$ te beschikken. De prijs van de almanak wordt altijd dusdanig bepaald, dat door het Corps noch winst gemaakt, noch verlies geleden wordt met de uitgave van dit werk.

Beginnen we nu met de grootste uitgave, die ten behoeve van het lustrum geschiedt. Ieder jaar wordt van elke contributie $f4,50$ afgezonderd en in de feestkas gestort, dus totaal een bedrag van $500 \times f4,50 = f2250$. De senaat kost ons ieder jaar $f1500$, de Almanak Red. kan het met $f200$ doen, dat is totaal $f3950$. Dit afgetrokken van het inkomen geeft een som van $f2800$, die beschikbaar blijft om de exploitatiekosten van het Corps te bestrijden. Dit betrekkelijk hoog bedrag, is altijd gehuld geweest in een zeker mysterieus waas, niemand begreep eigenlijk, waaraan al dat geld besteed werd, ik zal daarom trachten een slipje van de sluier op te lichten, misschien dat dan hierdoor

verschillende corpsleden wat aangespoord zullen worden, zich niet meer zoo laks te betoonen, in het betalen hunner contributies.

Revenons à nos moutons. We permitteeren ons de luxe van een corpsbediende, die $f120$ in het jaar verdient, in bijzondere gevallen, diës, lustrum enz. wordt hij hierin bijgestaan door de grijze Koolhaas. Voor beide heeren betaalt het Corps de uniformen en de beeren die zij soms maken bij de Koning, aan dassen, handschoenen, boorden enz. Schatten we het geheel op $f210$, dan zijn we niet ver bezijden de waarheid, in het corpsjaar Sept. 1900 — Sept. 1901 was 't $f217,68$.

Een veel grooter som wordt ieder jaar uitgegeven aan muziek. Dit bedrag steeg het laatste jaar tot de enorme som van $f413,98$, waarvan o. a. $f205,37$ in de groentijd wordt verbruikt en $f110$ met de diës. De rest zijn tal van kleine onkosten aan de muzikanten verbonden, als foaien, verteringen, politie, enz. Waltman stuurde in het jaar 1898 een beer groot $f368,93^5$, in '99 een rekening groot $f382,82$. Zoodat we moeten rekenen op een uitgaaf ieder jaar van $f380,-$ aan drukwerk, advertentiën enz.

Aan de pachter van Stads Doelen betalen we ieder jaar een som van $\pm f150,-$ waarvan $\pm f50,-$ voor de Stem- en Schouwburg-Commissies want het Corps laat zich in de Schouwburg bij iedere voorstelling door drie leden vertegenwoordigen, verder $\pm f90,-$ voor het huren van een zaal bij de inauguratie en voor het huren der groenen kroeg.

Dan moeten we rekenen op een bedrag van foaien ieder jaar, groot $f159,-$. Hiervan krijgen de bedienden der Soc. Phoenix $f50,-$, de bedienden der Polytechnische School $f40,-$. Dit jaar komt er nog $f50,-$ extra bij aan de bedienden der Soc. Phoenix voor het in orde houden van de Senaatskamer. Voor frankatuur en andere onkosten die op de correspondentie komen, reken ik $f12$. Burnier maakt voor een som van $\pm f150,-$ 5 senaatsringen. Jedeloo vraagt $\pm f10,-$ voor de insignes voor het eere-lidmaatschap van den Senaat, de fakkeloptocht kost $f33,45$, aan kransen die namens het Corps gegeven worden bij begrafenissen, jubileums enz. werd in het jaar 1900 een som van $\pm f110$ uitgegeven. De diploma's kosten $f36,50$. Het vaandel vraagt voor verzekering en stalling $f22$. „Bethel” krijgt ieder jaar $f100,-$ zoodat als wij de heele zaak bij elkaar optellen we een som krijgen van $f1770$. Rekenen we nu nog eens $f230,-$ voor allerlei kleine uitgaven, zooals lidmaatschap Zuiderzee Vereeniging enz. te veel om op te noemen, dan komen we tot een bedrag van $f2000,-$ voor gewone uitgaven die dus elk jaar vrijwel constant zijn.

Van de $f2800,-$ blijft dus $f800$ nog beschikbaar voor buitengewone uitgaven en voor het vormen van een reservekapitaal. Om eenigszins een begrip te geven van die buitengewone uitgaven, wil ik eens even opnoemen wat nu de laatste tijd onder dat hoofd in het kasboek staat. In de eerste plaats een bijdrage van $f450,-$ voor het portret van prof. Telders, een brandkast voor $f315,-$ een uitgaaf van $f387,88$ voor kleed en gordijnen in de Senaatskamer, een uitgaaf die tot een bedrag van $f600,-$ mag worden vermeerderd. Te samen is dat een bedrag van $f1152,88$. We hebben dus een nadeelig saldo van $f352,88$ dat nog tot $f565,-$ kan stijgen als deze of een volgende Senaat van haar recht gebruik gemaakt, om het geheele bedrag, dat haar is toegestaan, d. w. z. $f600,-$ voor de meubilering der Senaatskamer te gebruiken. Nu zijn deze buitengewone uitgaven in den laatsten tijd zeer zeker hoger geweest dan in vroeger jaren en waarschijnlijk zullen ze ook in de volgende jaren niet tot een dergelijk bedrag stijgen.

Gaan we nu eens na welk verschil in uitkomsten het maakt, als het derde jaar eveneens als de andere jaren vrijgesteld wordt van de 2e termijn. Dit is een som van $f5,-$ voor elk derde jaar, dus voor 110 derde jaars $f550,-$. We zouden dan een som van $f800,- - f550,- = f250,-$ overhouden voor bijzondere uitgaven en voor het vormen der weerstandskas. Dit is m. i. een veel te kleine som, de speling die er moet zijn tusschen inkomsten en uitgaven is veel te klein, ja we teren ons kapitaal in, en nu mag dat op dit oogenblik misschien geen bezwaar zijn, op den duur is dit niet vol te houden, en over eenige jaren zal een Contributieverhooging noodzakelijk blijken.

Ziedaar het onderzoek, waarop de heer v. Leeuwen aandringt inzake contributieverlaging. Het resultaat is, dat ik onmogelijk ten gunste van die verlaging kan adviseeren, tenminste niet als de uitgaven die het Corps tegenwoordig

doet, blijven zooals ze in de laatste jaren geweest zijn. Over de eventuele mogelijkheid eener bezuiniging in de uitgaven hoop ik later nog eens terug te komen.

V. D. S.

Het Voorstel—Stoop.

Ik wilde naar aanleiding van al de bombarie over dit voorstel gemaakt, nog even daarop terugkomen. Degene, die gezorgd heeft voor plaatsing van het artikeltje in het „Volk”, heeft daarmee aan het D. S. C. een slechten dienst gedaan. Waarom zoo'n idiotiteit in de kranten verbreed; erg genoeg, dat zij gedebiteerd is. Nu is het geval zoo klein als een speldeknop, opgeblazen tot een luchtballon. Erger nog vind ik het, dat achter den naam Stoop in het bericht van het „Volk” staat: President van het D. S. C. Daardoor krijgt men den indruk, dat de heer Stoop zijn voorstel in die functie deed. Verder is verzwegen dat het voorstel verworpen is.

Ik hecht er aan hier te constateeren dat het voorstel—Stoop niet alleen verworpen is, maar dat het door het geheele corps, behoudens een enkele uitzondering, met verontwaardiging en afkeuring ontvangen is.

D. DE IONGH WZN.

Struisvogelpolitiek.

Open brief aan den heer A. S. C. Stoop.

Wanneer men in een enkel woord uw optreden op de laatste kroegvergadering moest aangeven dan zou men zeggen: Struisvogelpolitiek.

Gij moogt u eigen wijsmaken wat ge wilt, maar gij zijt bang voor de socialisten, gij vreest het socialisme. Nu gij in het socialisme iets slechts ziet staan u twee wegen open. De eerste en meest mannelijke zou zijn: toon dat slechte aan, deze kolommen staan er u immers voor open, bezoek de Debatclub, ik vermoed dat zij gaarne ook eens medewerking zou ondervinden van anti-socialistische zijde en vooral daar men van een corpspresident toch zeker wel mag verwachten, dat waar hij wat beweert, zulks de vrucht zal zijn van een studie aangaande het behandelde onderwerp. Een tweede weg die u open staat en die gij blijkbaar gekozen hebt, is: neger het socialisme, verwijder alles wat dienaangaande spreekt uit uwe nabijheid en leef er maar vroolijk op los; en mocht het gebeuren, dat er nog iets van het worstelend proletariaat tot u doordringt, van hun strijd om de politieke macht, welnu dan hebt gij nog uw Rotterdammer, Handelsblad en vooral Standaard en Centrum die de handelingen der socialisten verdraaid en verminkt weergeven dan kunt gij er u nog in verheugen, dat die zoo slecht zijn en zulke opruiers, ja vooral opruiers, het is hun te doen om de baantjes, als ze geld hebben beleggen ze dat in het buitenland enz.

Het spijt mij, dat ik op de kroegvergadering niet aanwezig was, ik zoude dan weten of gij botweg, de phrase uitgesproken hebt: „Het Volk is een schendblad”, dan wel of gij uw meening gemotiveerd hebt. Ik vrees dat dit laatste niet het geval is geweest is, terwijl gij mij toch wel zult toegeven dat zulks noodig is. Gij zijt het toch met mij eens dat:

„Het Corps moet zijn neutraal, vreemd aan alle gods-„dienstige of politieke verschillen, wars van alles wat „publieke tweedracht zou kunnen veroorzaken onder zijn „leden, de bevordering en handhaving hunner eensgezindheid „en trouw, de behartiging van hunne belangen, dat is het „doel ons zoo schoon door ons eerste wetsartikel voor oogen „gesteld. (Diës-rede 21 Maart 1902).

Waar de sociëteit „Phoenix” de eerste vereeniging van het Corps is, daar zal op haar het hierboven staande, toch zeker wel van toepassing zijn.

Ik meen echter, dat gij door uw laatste handeling, uwe woorden van voor twee maanden tot een leugen, in uw mond althans, gestempeld hebt. Het corpspresident-schap is maar niet een pretje, dat men zoo maar eens op zich neemt, maar men dient zich bewust te zijn van de verantwoording die men zich op de schouders laadt. Indien iemand, dan dient gij althans neutraal te zijn en de gevoelens van een groot gedeelte uwer corpsleden te eerbiedigen. Waar er in uw Corps misschien een honderd zijn die of volmondig zeggen, dat zij socialist zijn of althans zich tot het socialisme aangetrokken gevoelen en dat gekregen hebben door een bestudeeren van de zaak, daar staan daar tegenover misschien nog geen tien corpsleden die het socialisme onderzocht hebben en uit die studie het resultaat getrokken hebben dat het slecht is. Mij is er geen een bekend. Ook u kon dat bekend zijn, maar pardon, ik vergat een oogenblik, dat gij al wat naar socialisme zweemt, weert, dus ook het Weekblad wel van uw leestafel zult verwijderd hebben.

Dat er aan uw voorstel gevolg zal worden gegeven, welaan dat gelooft gij zelf niet. Mocht het onverhoopt geschieden, dan maak ik mij sterk, aan het kroegbestuur een verzoekschrift aan te bieden, ondertekend door minstens 150 corpsleden, die wel „Het Volk” op de sociëteit wenschen te zien en die druk van 150 zal sterker blijken dan de wil van den heer A. S. C. Stoop.

Ik verwacht dat de heer Stoop niet zal antwoorden op de heeren J. W. A. en F. A. B. om de eenvoudige reden hij niet weet wat hij zou moeten antwoorden. (Een gewoon verschijnsel bij zijne partij.) Misschien wil hij bij mij eene uitzondering maken en wil hij beginnen met eens duidelijk, niet zoo maar in het wilde, op te geven waarom „Het Volk” een schend-, let wel... schendblad is.

De handschoen ligt er, neemt gij ze op?

J. F. C. WREDE.

Nederlandsche Collectieve Pensioenvereeniging voor Vrouwen.

Den 7den Mei 1902 werd te 's Gravenhage het initiatief genomen tot de oprichting eener Nederlandsche Collectieve Pensioenvereeniging voor Vrouwen, die zich ten doel stelt: „het sluiten van pensioenverzekeringen door vrouwen, door middel van vrijwillige besparing tot willekeurige bedragen, zonder verbintenis tot vaste premien.”

Het voorloopig bestuur bestaat uit:

Mevr. de Wed. E. A. Beaujon—Schill, Pres. der Vereeniging „'s Gravenhaagsche Wijkverpleging”, 's Gravenhage.
Mej. E. C. van Dorp, Doctoranda in de rechten, 's Gravenhage.
Mej. E. M. van Heteren, gewezen Hoofdverpleegster Wilhelmina-gasthuis, Amsterdam.
Mej. P. Smeding, Verpleegster, Leeuwarden.
Mej. L. van Haften, 2e Secr. van het Hoofdbestuur der Vereeniging „Tesselschade”, Almelo.
Mej. H. van Griensven, Onderwijzeres aan een Openbare School voor M. U. L. O., 's Hertogenbosch.
Mej. C. E. de Wilde, Directrice van het Gasthuis, Middelburg.
Mevr. C. A. la Bastide—Baarslag, Letterkundige, Amsterdam, die allen bereid zijn de noodige inlichtingen te verschaffen en reglementen toe te zenden.

De N. C. P. V. wenscht alle vrouwen in staat te stellen zich door middel van besparing op hare eigene verdiensten of met behulp van den steun van hen die haar genegen zijn, eene rente te verschaffen, ingaande op 55-, 60- of 65-jarigen leeftijd.

Zij heeft zich overtuigd van de warme adhaesie van een aantal bekende vrouwen op dit gebied, die geacht kunnen worden over deze zaak een gezond oordeel te bezitten.

O. a. werd het plan na voltooiing ter inzage gegeven aan het Nationaal Bureau van Vrouwenarbeid, dat er zeer gunstig over oordeelde.

ADVERTENTIEN.

TE HUUR AANGEBODEN:

een nette gemeubileerde K A M E R
met Slaapkamer.

VERVERSDIJK 47 hoek VISCHSTEEG.

Tegen 1 September te huur aangeboden:

eene flinke, net gemeubileerde Voorkamer met
2 Slaapkamers en Alcoof,

zeer geschikt voor 2 Heeren om samen te wonen.
Adres BINNENWATERSLOOT 28.

LONDEN.

Geschikte gelegenheid tot tijdelijk verblijf in het zeer gunstig gelegen PENSION van Miss BUCKLAND,

3 Upper George Street, Great Cumberland Place, West-End.

Matige prijzen. Pension van af 5 shillings daags.

Men spreekt Hollandsch.

Inlichtingen te bekomen bij den Heer J. WALTMAN JR.

Oranje Limonade

van het Delftsche Scheikundig Laboratorium is steeds voorhanden bij

J. J. G. BOERE,

Telefoonnummer 188.

Hypolitusbuurt 2.

Bij den Boekhandelaar J. WALTMAN Jr., zijn voorhanden proefnummers van

DIE WOECHE,

— Moderne Illustrierte Zeitschrift. —

Prijs per kwartaal f 2,30.

Prijs per nummer f 0,20.

Aan H.H. Leden en Oud-Leden van het D. S. C.

In verband met het herhaaldelijk tot mij gericht verzoek om Corpsbeelden (ontwerp Lacomblé) **klein model** verkrijgbaar te stellen, heb ik de eer U mede te deelen dat een bovenbedoeld

KLEIN CORPSBEEELD

door den beeldhouwer AUG. MATTEUCCI geboetseerd, gereed is en van af Zaterdag in mijn Boekwinkel is te bezichtigen, waartoe ik H.H. Corpsleden en Oud-Corpsleden beleefd uitnoodig.

J. WALTMAN JR.

Heden verscheen:

DE OORLOG IN ZUID-AFRIKA.

EEN BESCHRIJVING

VAN

DR. W. VAN EVERDINGEN.

EERSTE TIJDVAK. — 11 OCTOBER 1899 — MAART 1900.

Met een inleidend woord van

DR. H. J. KIEWIET DE JONGE.

387 bladz. druks
en 3 kaartjes.

Prijs ingenaaid f 1,90.
„ gebonden „ 2,40.

Bij alle Boekhandelaren verkrijgbaar.

J. WALTMAN JR.

Uitgever.

B I J V O E G S E L

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van ZATERDAG 24 MEI 1902.

POLYTECHNISCHE SCHOOL.

Uitslag der Examens B, eerste gedeelte.

Voor de deelneming aan de examens B der Polytechnische School, hadden zich aangemeld 441 kandidaten en wel voor het eerste gedeelte 237, voor het tweede gedeelte 150 en voor het geheele examen 54.

Voldoende examen in het eerste gedeelte is afgelegd door de heeren:

Artt. 61, 62, 64.

M. B. Bruins.
A. R. Hulshoff.
D. F. Slothouwer.
J. Steffens.

Artt. 61, 62, 63, 64.

IJ. M. D. Kentie.

Artt. 61, 63, 64.

W. B. Peteri.
J. C. van Schaik.

Artt. 61, 64.

J. A. Bakker.
H. F. W. Becking.
J. A. M. van Buuren.
A. C. Couvée.
G. Diephuis.
A. A. Dobbe.
L. W. H. van Dijk.
J. H. Hilgen.
L. N. Holsboer.
A. J. van der Laan.
J. K. Lagerwey.
A. H. Liebert.
M. J. Granpré Molière.
J. F. van Naerssen.
A. J. N. Nijman.
L. J. H. Pagnier.
B. R. Pollema.
H. C. J. Roelvink.
A. J. van der Schalk.
H. A. Somer.
J. G. Spengler.
N. Th. F. Stadtfeld.
C. W. E. van Voorst van Beest.
J. van der Werf.
G. J. Witteveen.
A. J. Zuiderhoek.

Artt. 64, 65.

C. M. Dozy.
A. C. de Jongh.
C. A. de Jongh.
F. W. Kromhout.
A. F. M. Kunert.
G. Scholten.
R. W. van der Veen.
W. L. A. van der Veen.
H. Verhagen.
J. van Vooren.

Artt. 63, 64.

H. E. Boer.
F. de Boer.
H. Kortlandt.
D. van Loon.
G. J. Slangen.

Artt. 63, 64.

C. Smit.
D. H. Stigter.
J. J. Terwiel.

Art. 64.

A. L. Bakhuis.
H. G. Benjamins.
A. J. Bergsma.
J. W. Beyerinck.
J. J. Bischoff.
C. Breebaart.
A. Brunt.
J. G. W. de Bruyn.
H. Busscher.
R. B. Canters.
F. N. Carabain.
A. S. Degens.
J. P. Delprat.
W. van Dorp.
J. T. Duyvis.
P. H. A. Dijkmeester.
H. C. Feltmann.
G. M. Folkers.
O. E. von Freyburg.
L. A. Fruytier.
A. K. Gersen.
E. Grivel.
C. J. de Groot.
J. A. K. van Hasselt.
W. H. Hillebrant.
J. L. Hogeweg.
W. T. Holtappel.
J. C. Horch.
W. A. H. Horst.
G. F. H. Houben.
G. A. Huender.
J. M. de Jonge.
J. Kamps.
H. F. Karsten.
G. A. Kessler.
P. W. Kuypers.
B. J. Ledeboer Jr.
C. G. van Mansvelt.
H. van Marle.
F. G. Massink.
L. Mangelaar Meertens.
D. J. Mink.
L. Mok.
J. A. Mijnlieff.
H. A. D. Nelemans.
C. Noome.
B. H. Nijenhuis.
N. W. Perk.
M. W. Polak.
D. Polder.
J. M. Rademaker.
H. J. W. J. Remmers.
H. H. M. Reufel.
J. E. H. Rieter.
M. J. Rotteveel.
J. A. Schouten.
H. K. Schrage.
D. J. M. G. van Slingelandt.
F. G. Smits.
F. C. W. J. P. Soeters.
A. de Stoppelaar.
J. F. Streur.
P. G. Tideman.
A. H. J. Tjeenk Willink.
C. F. M. Verstijnen.
L. Vroom.
H. J. J. Weurman.
G. J. Wolbers.

